ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΙΩΣΗΦ ΡΩΓΩΝ 4, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ
ΤΗΛ: 2631022722-6973381073
cecropia2002@gmail.com

Αρ. Πρ: 921/04-11-2026

Παραλογισμός ή πονηριά;
Κράτος δικαίου …στη θεωρία!

Οι πληρωμές του Τομεακού Προγράμματος Μελισσοκομίας, έχουν ολοκληρωθεί όμως, ανέδειξαν τις βαθιές στρεβλώσεις και την απουσία τεχνοκρατικού σχεδιασμού από πλευράς ΥΠΑΑΤ. Επιβεβαίωσαν την αδυναμία του κράτους να κάνει μία τετριμμένη πληρωμή με δίκαιο τρόπο. Επιβεβαίωσαν ακόμη μία φορά, με περίτρανο τρόπο, ότι τελικά ο χειρότερος εχθρός του Έλληνα αγρότη και δη, μελισσοκόμου είναι το ίδιο το κράτος. Ένα κράτος που σε κάθε στιγμή και ευκαιρία κλέβει κυριολεκτικά τον μελισσοκόμο μόνο και μόνο επειδή μπορεί.

Ο μελισσοκόμος μία φορά το χρόνο (Σεπτέμβριο έως Νοέμβριο) κάνει δήλωση διαχείμασης όπου εκεί δηλώνει τον αριθμό μελισσών που κατέχει ως τελικό αριθμό. Αυτός ο αριθμός τον συνοδεύει μέχρι του χρόνου που θα κάνει νέα δήλωση διαχείμασης.

Βάσει αυτής της δήλωσης και του αριθμού μελισσών, δικαιούται ένα ποσοστό επιστρεφόμενων χρημάτων από αυτά που έχει ήδη ξοδέψει κατά την διάρκεια του έτους. Οι πληρωμές αυτές πραγματοποιούνται τον Οκτώβριο του επόμενου έτους. Δηλαδή τα χρήματα που δικαιούται ως επιστρεφόμενα για το έτος 2025, τα πληρώθηκε τώρα, Οκτώβριο του 2026.

Το παράδοξο, παράλογο και ανήθικο συμβαίνει μόνο στην περίπτωση που ο αριθμός των μελισσών μειωθεί για οποιονδήποτε λόγο. Διότι εάν ο μελισσοκόμος έχει αυξήσει τον αριθμό του από πέρυσι, οι πληρωμές θα γίνουν με γνώμονα την αίτηση διαχείμασης. Λογικό και δίκαιο.

Εάν όμως δηλώσει μείωση μελισσών τότε οι πληρωμές γίνονται με γνώμονα την μείωση και όχι με την αίτηση διαχείμασης!!!

Πρόκειται για μία απαράδεκτη «μονομερή ασυμμετρία» του ελληνικού κράτους εις βάρος ενός παραγωγικού κλάδου. Ενός κράτους που καταχράται και τσαλαπατάει κάθε

έννοια λογικής, σεβασμού και νομιμότητας έναντι της μελισσοκομίας, στην προκειμένη περίπτωση.

Η Μελισσοκομία είναι κλάδος ιδιαίτερα αναγκαίος τόσο για τα προϊόντα που προσφέρει στην διατροφή μας, όσο όμως και για το έργο που προσφέρει μέσω της επικονίασης. Κυρίως της επικονίασης. Χωρίς την επικονίαση δεν υπάρχει η φύση και χωρίς τον μελισσοκόμο δεν μπορεί να υπάρχει η μέλισσα πλέον λόγω ασθενειών.

Η πολιτική αυτή του Υπαατ, να "κλέβει" με πονηριές τον μελισσοκόμο, ίσως και άλλους κλάδους, με τέτοιον τρόπο δημιουργούν ορισμένα πολιτικά ερωτήματα. Με δεδομένο ότι το φαινόμενο αυτό δεν είναι μόνο φετινό αλλά παλαιότερο που έχει καταγγελθεί στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπαατ ήδη 3 χρόνια πριν, θα ήταν ιδιαίτερα σημαντικό να μάθουμε τα εξής:

- Οι προηγούμενες ηγεσίες του Υπαατ, γνώριζαν ή όχι, αν και οφείλουν να γνωρίζουν, δεν έπραξαν το παραμικρό. Η νυν ηγεσία γνωρίζει κάτι για το θέμα;
- Άραγε να έχει σκοπό να διορθώσει την αδικία και την διαδικασία πληρωμής;
- Άραγε να υπάρχει η βούληση ώστε να αποδώσει τα οφειλόμενα χρήματα στους δικαιούχους που υπέστησαν αυτές τις αδικίες;

Θα μπορούσε να υπάρξει και μία ακόμη ερώτηση με τρία σκέλη: για ποιον λόγο, με ποια λογική και από ποιον αποφασίστηκε αυτό το παράλογο της πληρωμής, όμως δεν το θέτω διότι απάντηση δεν υπάρχει. Χάνονται τα ... ίχνη, κατά το σύνηθες, όταν πρόκειται για ευθύνες!!!

Ευελπιστώντας για την διόρθωση του φαινομένου κι ας μην απατηθούν τα ερωτήματα.

Με τιμή
Ο Πρόεδρος

Νικολάου Δημήτρης